

РЕШЕНИЕ

№ 4672

гр. София, 20.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 05.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **1189** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 308/29.01.20г на В. С. Х. от [населено място] с проц.представител адв. м.А. против Решение № 1/28.01.20г на Кмета на [община], в частта с която се отказва достъп до обществена информация по т.2,3 и 4 от заявление по ЗДОИ с вх.№ ГР-116/17.01.20г.

В жалбата се сочи, че Решението в обж.част е проц. и мат. незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и връщане на преписката с указания за предоставяне на отказаната информация, както и за присъждане на разноски.Сочи се, че отказът по т.2 от заявлението не е взел предвид чл. 31 ал.5 и чл. 13 ал.14 от ЗДОИ- наличието на надделяващ общ.интерес във вр. § 1 т.5 б.“г“ от ДР на ЗДОИ. По отношение на т.3 и 4 от заявлението, ответникът е следвало на осн. чл. 32 от ЗДОИ да препрати заявлението към компетентните органи, щом счита, че той самият е некомпетентен. Освен това достъп до делата имат само страните и техните проц.представители и не всеки може да си прави справки по дела със страна [община]. Разходите за проц.представителство на Общината или Кмета в различни дела се плащат с публични средства и с цел повишаване прозрачността на работата си, зад.субект по чл. 3 от ЗДОИ е следвало да предостави сам търсената информация.Търсената информация е служебна по см. на чл. 11 от ЗДОИ, като непредоставянето ѝ нарушава принципите по чл. 6 ал.1 т.1 и 3 от ЗДОИ.В съд.заседание жалбоподателят не се явява или представлява.

Ответникът Кмет на [община] не се явява или представлява и не изразява становище

по жалбата и по искането за разноси.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срок и съобразно изискванията на АПК и ЗДОИ, срещу ИАА по см. на АПК и ЗДОИ, пред надлежния съд/според пост.адрес на жалбоподателя/, от лице с активна проц.легитимация/адресат на акта/, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Начало на адм. производство е сложено с депозирането по ел.път на заявление по ЗДОИ с вх.№ ГР-116/17.01.20г от Х. до Кмета на [община], с посочен начин за предоставяне / на имейла на Х., в удобен за администрацията формат/, с формулирани 4 въпроса: 1/ сключвани ли са договори за абонаментно правно обслужване с адвокати и адвокатски дружества от Кмета или Общината през периода 2016-2019г; 2/ каква е била цената на мес. абонамент за посочения период-месец по месец; 3/ осъществявано ли е процесуално представителство по граждански и адм.дела от адвокати и адв.дружества, страна по които е Кмета или Общината и ако да- по кои дела, пред кой съд, с какъв предмет и евентуално с какъв мат.интерес; 4/ в какъв размер са били разходите на Общината за проц. представителство за делата по т.3.

Видно от Протокол № 01/17.01.20г от заседание / проведено на 23.01.20г във връзка със заявлението и на осн. чл. 31 от ЗДОИ, в присъствието на двама адвокати от САК и юрисконсулта на [община]/, двамата адвокати/И.С. и И.Т., двамата от САК/, в качеството им на трети лица по см. на чл. 37 ал.1 т.2 от ЗДОИ не дават съгласие за предоставяне на информацията по т.2 от заявлението /относно сключения между тях и [община] договор за абонаментно правно обслужване и получените от тях възнаграждения по него/.

Постановено е обж. Решение № 1/28.01.20г, с което Кметът на [община] отказва предоставяне на заявената информация по т.2,3 и 4 , тъй като тя засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на информацията на осн. чл. 37 ал.1 т.2 от ЗДОИ/като декларациите за изричен отказ да е предоставя информация били приложени още към сключения договор за абонаментно правно обслужване/. Ответникът сочи още, че не е налице надделяващ общ. интерес по см. на § 1 т.6 от ДР на ЗДОИ, който да дерогира несъгласието на третото лице. Освен това съдебните производства със страна [община] са публични и заявителят може сам да си направи справка в съответните институции.По т.1 от заявлението ответникът е отговорил лаконично, че в периода 2016-2019г има сключвани договори между [община] и различни адвокати и адвокатски дружества.

Съдът намира от правна страна следното:

Решението е издадено от компетентен орган , в кръга на предоставените му по закон правомощия по ЗДОИ/зад.субект по чл. 3 от ЗДОИ/.Решението е издадено в писмена форма съгл. чл. 59 ал.1 от АПК , като съдържа реквизитите по чл. 59 ал.2 от АПК и чл. 38 от ЗДОИ.

По процесуалната и материалната законосъобразност на отказа по т.2,3 и 4 от заявлението, Съдът намира следното: Отказът е постановен с посочено правно основание по чл.37 ал.1 т.2 от ЗДОИ /достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес/, като обаче ответникът не се позовава в решението си на съдържащия се в преписката протокол № 1/20г относно развита процедура по чл. 31 ал.1 и 2 от ЗДОИ /когато исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето й,

съответният орган е длъжен да поиска изричното писмено съгласие на третото лице в 7-дневен срок от регистриране на заявлението по чл. 24/ , а се позовава на непредставени с преписката декларации на трето лице/едно, а не две, без посочване кое е това трето лице/, които били приложени още към договора за абонаментно правно обслужване/т.е. декларациите за отказ са направени по принцип, а не с оглед на конкретното заявление/.Така или иначе , Протоколът е депозиран пред Съда и в него е документиран отказ на двама адвокати да се предостави информация по т.2 /но не и по т.3 и 4 / от заявлението.Няма никакви данни по преписката обаче какви са правоотношенията между тези двама адвокати и [община]/липсват доказателства или поне посочване, че те имат сключен абонаментен договор за правно обслужване с Общината/ и не става ясно от преписката те двамата ли са третото лице/едно/, на чиито декларации се основава отказа.

Няма никакви данни по преписката ответникът да е развил , при наличието на несъгласие за предоставяне на информация по т.2 от заявлението / чието и да е то и както и да е документирано/, процедура по чл. 31 ал.4 и 5 от ЗДОИ /при изрично несъгласие от третото лице в срока по ал. 1 съответният орган предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която засяга интересите на третото лице. Не е необходимо съгласието на третото лице в случаите, когато то е задължен субект и отнасящата се до него информация е обществена информация по смисъла на този закон, както и когато е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ/.Следователно, отказът по т.2 от заявлението е постановен при нарушение на проц.и мат.норми,а освен това материалите от преписката не доказват твърдяното от ответника несъгласие на трето лице по см. на чл. 37 ал.1 т.2 от ЗДОИ/доколкото не е посочено в решението кое е това трето лице, а в Протокола не е посочено какви са тези двама адвокати/.

Що се отнася до отказа по т.3 и 4 от заявлението, за тях изобщо не е представен с преписката документиран отказ на трето лице по чл. 37 ал.1 т.2 /такъв отказ няма отразен и в протокол № 1/20г/.Следователно относно т.3 и 4 от заявлението, не е налице отказ на трето лице, обосноваващ решението, а следва като основание да се възприемат мотивите на ответника за публичност на съд.дела с участието на Общината и възможност всеки да си прави справки по тях.За отказа по т.3 и 4 от заявлението следователно, изобщо липсва посочено правно основание в обж. Решение/порок във формата относно т.3 и 4/.

Съдът намира поради което отказът по т.2,3 и 4 от заявлението за постановен при порок във формата, както и процесуално и материално незаконосъобразен. Преписката следва да се върне за ново произнасяне, при което ответникът да предостави заявената информация, имайки предвид следните указания по тълкуването и прилагането на закона: 1/ заявената информация е обществена такава по см. на чл. 2 от ЗДОИ и служебна по см. на чл. 11 от ЗДОИ; 2/ достъпът до нея по принцип е свободен/чл. 13 ал.1/, като може да бъде ограничен само в хипотезите на чл. 13 ал.2, но и те не са приложими, ако е налице надделяващ общ. интерес по чл. 13 ал.4 или са изтекли 2 години от създаването на тази информация; 3/ В случая е налице надделяващ общ.интерес по см. на § 6 от ДР на ЗДОИ / когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3/, така че основанията за отказ по чл. 13 ал.2 от ЗДОИ са неприложими, съгл. чл. 13 ал.4 от ЗДОИ. Въпросите от заявлението касаят изразходването на публични средства/общински средства/, във

връзка с осъществяваното проц. представителство на Кмета или Общината по гражд. или адм.дела в периода 2016-2019г, като сключените договори и платените с общ. средства разходи за осъществено реално проц. представителство, определено ще повиши отчетността и прозрачността на зад.субект; 4/ не са налице хипотезите по чл. 37 ал.1 от ЗДОИ, вкл. по т.2, тъй като общ.интерес е надделяващ. Нещо повече, интересите на трето лице изобщо не са засегнати/дори да не беше налице надделяващ общ.интерес в хипотезата на чл. 37 ал.1 т.2 от ЗДОИ/, тъй като информацията за съд.дела и осъщественото по тях проц.представителство е публично достъпна на сайтовете на съдилищата/протоколите се публикуват в цялост, от съд.актове също е видно кои са били проц. представители на страните/, а заплатените им суми за проц.представителство следва да са били включени в дан.декларации на тези трети лица. Следователно заявената информация в 4 точки не засяга интереси на трети лица, но дори да беше така, е налице надделяващ общ. интерес. Не са налице хипотезите за отказ по чл. 13, респ. по чл. 37 от ЗДОИ, поради което заявената информация по т.2,3 и 4 от заявлението следва да се предостави.

При този изход на спора,искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателно по чл. 143 ал.1 от АПК. Следва да му се присъдят 10лв дър.такса и 700лв договорен и внесен адв.хонорар/неоспорен като прекомерен/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2, чл. 173 ал.2 и чл.174 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1/28.01.20г на Кмета на [община],в частта с която се отказва достъп до обществена информация по т.2,3 и 4 от заявление по ЗДОИ с вх.№ ГР-116/17.01.20г, по жалба вх.№ 308/29.01.20г на В. С. Х. от [населено място].

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Кмета на [община] за ново произнасяне по заявление вх.№ ГР-116/17.01.20г, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, КАТО ОПРЕДЕЛЯ СРОК за произнасяне- 14дневен от постъпване на преписката обратно при ответника.

ОСЪЖДА [община] да заплати на В. С. Х. от [населено място] сумата от 710 лв/седемстотин и десет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Съдия:

